UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyanthea, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Locus

urn:nbn:de:hbz:466:1-97211

Visual Library

Idem 1. Remed.

Ingenium magni liuor detrectat Homeri
Quiſquis es, ex illo, Zoile nomen habes.
Summa petit liuor, perflant altiſsima venti:
Summa petunt dextra fulmina miſſa Iouis.

Idem 3. Pont. 3.

Liuors iners vitium, mores non exit in altos,
Vtque latens ima vipera ſerpit humo.

Idem 3. Pont. 4.

Scripta placent à morte fere: quia lædere viuos
Liuor & inuiſo carpere dente ſolet.

Idem 1. Amor. 15.

Paſcitur in viuis liuor, poſt fata quieſcit
Tunc ſuus ex merito quenque tuetur honos.

Silius Ital. 11.

Dum malus obtrectat facta immortalia liuor,
Nec ſinit adiutas ductoris creſcere laudes.

¶ SENTENTIÆ PHILOSOPH.

Illinitur & liuidis, ſugillatiſq; cum melle. Hinc liuorem contrahere eſt nigreſcere. *Plin. l.20.c.22.*

Quia hæc candidior eſt oliua quam ea quæ contuſione liuorem contrahit. Et quoniam talis eſt color inuidorum, ideo liuor accipitur pro inuidia. *Colum. lib. 2.c.47.*

Vide, Inuidia.

Locus.

¶ DEFINITIO ET ETYMOLOG.

LOcus, Græce τόπος, ου, ὁ, dicitur. Eſtque terminus corporis continentis immobilis primum, *ſecundum Ariſt. lib. 4. Phyſ.* Locus eſt idem per eſſentiam quod ſuperficies corporis locantis. *ſecund. B. Thom. 2. ſent. diſt. 12. q. 5. art.*

¶ POETICAE SENTENTIAE.

Hor. 4. Carm. 12.

Miſce ſtultitiam conſiliis breuem.
Dulce eſt deſipere in loco.

Lucanus ad Piſonem.

Temporibus ſeruire decet: qui tempora certis
Ponderibus penſauit, eum ſi bella vocabunt,
Miles erit: ſi pax, poſitis toga geſtiet armis.
Hunc fora pacatum, bellantem caſtra docebunt.

Ouid. 1. Art.

Si vox eſt, canta: ſi mollia brachia, ſalta
Et quacunque potes dote placere, place.

Ouid. 1. Triſt. 1.

Difficile eſt tamen hic, remis vtaris an aura,
Dicere, conſilium, reſque, locuſque dabunt.

Hor. 1. Art.

Singula queque locum teneant ſortita decenter.

¶ PHILOSOPH. SENTENT.

Locus prima eſt eius quod circumfuſum eſt extremitas, quę moueri non poteſt. *lib. 4. de Natur. c. 4. T* 41.

Hæc loci partes ſunt & genera, ſurſum deorſum, & reliqua quatuor interualla. *lib 4. de Natur. c. 1. T. 4.*

Non interit locus, aut conſumitur, cum ea, quæ ille ambit, intereant. *lib. 4. de Natur. c. 1. T. 7.*

Locus alius communis eſt, is, qui omnia corpora: alius proprius, is, qui primum ambit. *lib. 4. de Natur. c. 2. T. 14.*

Nec pars eſt corporis locus, nec affectio: ſed ab vno quoque ſeparari poteſt. *Ibid. T. 8.*

Id quo nihil mouetur, nec ſupra eſt aut infra, locus eſſe nullo modo poteſt. *Ibid. T. 19.*

Primus locus noc maior eſt nec minor, & non à quaq; re deſcritur: & tamen ſeiungi poteſt. *lib. 4. de Natur. c. 4. T.* 30.

Id corpus in loco eſt, quod extrinſecus aliud corpus circumfundit & continet: cui autem hoc non conuenit, non eſt. *lib. 4. de Natura, c. 5. V.* 43.

Res omnis non in loco eſt: ſed corpus quod moueri poteſt. *lib. 4. de Natur. c. 5. T. 47.*

Pars niſi ſeparatim ponatur, non in loco erit, ſed in toto. *lib. 4. de Natur. c. 8. T. 45.*

Qui locus huius naturæ alienus eſt: is alterius naturæ accommodatus ſit neceſſe eſt. *lib. 1. de Cælo, c. 9. T. 97.*

Nec locus, nec inane, nec tempus extra cœlum eſt. *ibid. T* 99.

Locus eorum quæ ſenſus mouent, quique nos ambit, cum ſolus in ortu & interitu ſemper ſit: tamen nulla eſt plane pars vniuerſi. *lib. 7. 3. Met. c 5. T. 23.*

¶ APOPHTHEGMATA.

Ageſilaus, cum adhuc puer eſſet Ageſilaus rex, & ageretur ludus ſolennis, quo pueritia tum exercebatur, atque is qui negotio præfectus erat, ſtatuiſſet illum in loco parum honorifico: paruit quidem, tametſi iam rex deſignatus ac dixit: Bene ſane habet: oſtendam enim non locum viris, ſed viros loco conciliare dignitatem: Nimirum ea vox declarabat in puero miram animi celſitudinem cum pari moderatione coniunctam. *Plutarchus in Lacon.*

Ariſtippus. Dionyſius rex cum offenſus eſſet ab Ariſtippo philoſopho, hominem ad cœnam vocauit, & iuſſit eum in conuiuio vltimum omnium accumbere. Ariſtippus nihil offenſus Hunc inquit locum, ô rex, illuſtrare vis, ac honorificum reddere: ſignificans non locum reddere hominem viliorem, ſed ex dignitate hominis honorem addi loco. *Laert. l. 2 c. 8.*

Philoſophus quidam priſcus, ſed ἀνώνυμος huiuſmodi ſermone Arſinoes reginæ luctum compeſcuit: Quum Iuppiter, inquit, inter dæmones rerum faceret partitionem, Luctus non aderat, ſed diſtributione iam peracta venit. Huic igitur quum Iupiter aliquid honoris tribuere vellet, nec eſſet quod daret, quippe iam conſumptis omnibus, tandem aſſignauit illi honorem qui mortuis impenditur, veluti lachrymas & mœrores. Quemadmodum igitur, inquit, cæteri dæmones bene volunt iis à quibus coluntur, itidem & Luctus. Quod ſi fuerit abs te contemptus, ô mulier! haudquaquam venturus eſt ad te: contra ſi diligenter abs te colatur honoribus ſibi aſſignatis à Ioue, mœroribus ac lamentis, diliget te ſemperque tibi ſuppeditabit aliquid earum rerum, quibus abs te perpetuo poſſit honorari. *Plut. in conſolatione ad Apollonium.*

Thales interrogatus, quid eſſet in omni rerum naturæ maximum, reſpondit, Locus, capit enim omnia. *Laert. l. 1. c. 1.*

Diogenes obiurgatus, quod intraret loca ſpurca, ac parum honeſta: Et ſol, inquit, ſubit latrinas, nec tamen inquinatur. Sentiens probum virum non fieri deteriorem ob loci infamiam. *Laertius libro 6.*

Damonidas quum à chori magiſtro poſtremum in choro locum accepiſſet: Euge (inquit) chorage! reperiſti quo pacto & hic locus, cum per ſe ſit inhonoratus, fiat honorificus. Generoſus adoleſcentis animus qui fiducia ſui non metuit ne locus abiectior eſſet decori: ſed citius futurum arbitrabatur, vt per ipſum locus fieret honoratior. Id enim ſæpenumero factum legimus, vt hominis viri magiſtratui per ſe contempto, & humili dignitatem concilia... *Plut. in Laconicis.*

¶ SIMILITVDO.

Æliani: Iſocrates rhetor de Athenienſium ciuitate dicere ſolebat, eam ſcortis ſimillimam eſſe. Etenim qui illarum venuſtate caperentur, velle quidem omnes rem cum ipſis habere, neminem tamen eſſe tam ſui ipſius contemptorem qui matrimonium cum illa iungere dignetur. Atque Athenienſium ciuitatem ad peregrinandum in ea iucundiſſimam eſſe, omnibuſq; totius Græciæ præſtantiorem, ad inhabitandum vero non item ſecuram ac tutam eſſe. *Lib. 12. de var. hiſt.*

¶ ADAGIA.

Nec apud homines, nec in mari. οὔτε παρ' ἀνδράσιν, οὔτ' ἐν θαλάττῃ. *Pind. Olymp. hyſt. 6.*

Prouerbiali ſchemate dixit de virtutibus, quæ periculi expertes, nec terra nec mari habentur in pretio. Nemo enim magnam laudem parauit vnquam ſine periculis, aut laboribus.

Vbi cerui abiiciunt cornua. ὅπου αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι.

Significaturi locum valde abſtruſum, vel rem nuſquam inuentam, hoc commode vtemur adagio Author eſt Ariſtot.

In aphannis. εἰς ἀφάννας.

De incertis & quæ nuſquam ſunt. Tractum prouerbium à loco quodam vehementer obſcuro & ignobili, teſte Stephano.

Longanimitas.

¶ DEFINITIO ET ETYMOLOG.

LOnganimitas, Græce μακροθυμία, ας, ἡ, & μακρόθυμος, ου, ὁ longanimus dicitur. Eſt autem longanimitas, virtus qua habet animus tentendi aliquid, diſtans in longinquum, *ſecund. B. Thom. prima Secundæ, q. 70. art. 3.*

Longanimitas magis reſpicit ſpem, quam timorem vel audaciam, vel triſtitiam, ſicut etiam magnanimitas. *Ex B. Thom ſecunda Sec. q. 136. art. 5.*

¶ SENTENTIAE BIBLICAE.

Longanimitatis Diuinæ fructus.

Nec vult Deus perire animam: ſed retractat, cogitans, ne penitus pereat qui abiectus eſt. 2, *Reg.* 14.

Altiſſimus enim patiens redditor. *Ecc.* 5.

Et miſeris omnium, quia omnia potes: diſſimulans peccata propter pœnitentiam. *Sap.* 11.

Propterea exſpectat Dominus, vt miſereatur veſtri & ideo exaltabitur parcens vobis, quia Deus iudicii Dominus. Beati omnes qui expectant eum. *Eſa.* 30.

Non tardat Dominus promiſſionem ſuam, ſicut quidam exiſtimant, ſed patienter agit propter vos, nolens aliquos perire, ſed omnes ad pœnitentiam reuerti. 2. *Pet.* 3.

Contemptus.

Miſerator & miſericors Dominus, longanimis, & multum miſericors. *Pſalm.* 102.

At cæ

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN